

*
*
*
Դ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ

Ո՞վ ես, լուռ ոգի,
Իմ հոգու հոգի,
Որ ինչպէս եղեմ
Կամ թարմ լուսադէմ
Ինձ մօտ ես թռչում,
Միշտ ինձ ես կանչում
Տոչոր ու վառման
Կտրտի նման...
Կամ ասես թէ մի
Կորած, վաշխի՛
Սրտի բարեկամ՝
Տեսել այս անգամ՝—
Հիւս երգն ես ասում,
Եւ անհւշ խօսում
Կեանքի թաւմ օրից,
Յուշերի խորից...
Եւ ձայնդ առնելիս՝
Այնպէս սրբիս մօտ,
Ախ այնպէս ծանօթ
Ճանանչ ես գալիս:
Զգիտեմ ով ես,
Բայց սիրու ծով ես:—
Դու սէրն ես բարի,
Ախ, արի, արի...